

[Undervisningsministeren.]

ges paa den psykologiske og pædagogiske Uddannelse samt paa den praktiske Øvelse i at undervise og i at tilegne sig Fagenes Metodik.

Endvidere foreslaas det, at der gives Hjemmel til at oprette en 3-aarig Uddannelse for Studenter, idet man paa Studentereksamen opbygger en særlig Uddannelse, der ikke som nu afbrydes efter 1 Aars Forløb med Lærereksamens første Del og derefter fortsættes efter samme Planer, som den almindelige Læreruddannelse bygger paa til anden Del. Jeg har ikke megen Tro til, at denne Tilladelse, om den gives, vil faa større Betydning, hvis der indrettes en 2-aarig Uddannelse, men at der ligger et uløst Problem med Hensyn til en 3-aarig Uddannelse paa Grundlag af Studentereksamen, er givet.

Jeg skal med disse Bemærkninger og under Henvisning til Udvalgsbetænkningen og til de Bemærkninger, der ledsager de to Lovforslag, anbefale dem til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 139).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse i den Skikkelse, Lovforslaget har efter Vedtagelsen i det andet høje Ting.

Den sidste af Rigsdagen gennemførte Lov om Indfødsrets Meddelelse var Loven af 12. Juli 1946, der omfattede 176 Personer. Det Lovforslag, der nu foreligger, omfatter med de af Landstinget vedtagne Ændringsforslag i alt 311 Personer. Til Sammenligning skal jeg anføre, at der i 1934—38 gennemsnitlig blev meddelt Indfødsret til omkring 760 Personer om Aaret, men jeg henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa, at jeg i indeværende Samling agter at fremsætte endnu et Indfødsretslovforslag. Naar jeg har fundet det rigtigt, at der i Aar mod Sædvane søges flere Indfødsretslovforslag gennemført,

skyldes det Hensynet til de Ansøgere, som man, efter at de fornødne Oplysninger er skaffet til Veje, mener at kunne imødekomme, og for hvem det under de nuværende Forhold i mange Tilfælde vil være af stor Betydning saa snart som muligt at opnaa Anerkendelse som danske Statsborgere.

Ligesom Tilfældet var med den i Fjor gennemførte Indfødsretslov, omfatter det foreliggende Lovforslag med Ændringsforslag forholdsvis mange Personer, som er født inden for Landets nuværende Grænser — i alt drejer det sig om 121 Ansøgere eller 39 pCt. af samtlige Ansøgere mod 43 pCt. i 1946 og 31 pCt. i 1938. Særlig skal nævnes, at 16—17 pCt. af Ansøgerne er Kvinder, der har mistet deres danske Indfødsret ved Ægteskab med Udlændinge og nu ønsker at generhverve den. I 1946 var den tilsvarende Procent 22, men i 1938 kun 8. Blandt de i Udlandet fødte Personer er det skandinaviske Element som sædvanlig stærkt fremherskende, idet 74 af disse Personer er født i Sverige og 21 i Norge.

Jeg skal i øvrigt henvise til den Betænkning, der er afgivet af Landstingets Udvalg, og til de Oplysninger vedrørende de enkelte Ansøgere, der er givet i Bemærkningerne til Lovforslaget og de i Landstinget vedtagne Ændringsforslag.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

P. Mortensen: Det foreliggende Lovforslag indeholder, som det lige er nævnt, Navnene paa 311 Personer, som nu ved Forslagets Gennemførelse faar dansk Indfødsret, og yderligere bebudes der dels i Landstingets Udvalgsbetænkning og dels i de Bemærkninger, som den højtærede Indenrigsminister lige har fremsat, at der i indeværende Samling kan ventes forelagt et nyt Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse. I den Anledning vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg med Tilfredshed hilser, at vi allerede i indeværende Samling faar et saadant supplerende Forslag vedrørende Indfødsrets Meddelelse forelagt. Der findes sikkert Snesevis af Ansøgninger i Indenrigsministeriet, eller de er undervejs dertil. Mange af disse Ansøgninger har maaske været indsendt flere Gange, men er blevet afslaaet. Jeg vil i den Anledning gerne benytte Lejligheden til at fremsætte en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Jeg synes nemlig, at Myndighederne nu, efter at Landet har været under tysk Besættelse i 4—5 Aar og har været ude for alt det, der fulgte med